

Noviny

obce Hradištko-Kersko

zdarma

Zima – číslo 8, ročník II., prosinec 2012

Zima na návsi v Hradištku

Představení školních dětí

Svatojosefský pramen

Klidné a příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce 2013
pevné zdraví, dobrou náladu a mnoho štěstí vám přeje
Obecní úřad v Hradištku.

Slovo úvodem

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, dnešní slovo úvodem v předvánočních Novinkách nemůže začít jinak než poděkováním. Je obdivuhodné, že se v dnešní době zmítané finanční krizí a nestabilitou našlo tolik lidí, kterým není osud naší obce lhostejný a zakoupili si kalendář obce na rok 2012. Tímto všichni přispěli na postavení nového plotu u dětského hřiště, který byl již ve velmi špatném stavu. Vzhledem k tomuto úspěchu a díky elánu paní místostarostky Jany Kubové, krásných fotografií jejího manžela Bronislava a grafické úpravy jejich dcery Kristýny, nic nebránilo vydání dalšího stolního kalendáře pro nadcházející rok. Výtěžek z prodeje nového kalendáře poslouží k vylepšení veřejného prostranství před hřbitovem v Hradištku. Mé poděkování patří také sponzorům za jejich finanční příspěvky nutné k vydání kalendáře: prodejna Koloniál, Lesní atelier Kuba v Kersku, pivnice Hájenka, Hostinec U Kocánků, společnost autoVan s r.o., autolakovna Kollak a Janova dílna.

Na obecním úřadě byl začátek letošní zimy spojen s přípravou zadávací dokumentace nutné pro rekonstrukci budovy Obecního úřadu v Hradištku. Dne 2. ledna 2013 proběhne hodnocení nabídek a výběr dodavatele stavebních úprav budovy

a poté by již nemělo nic bránit začít plánovanou rekonstrukcí.

Dále na úřadě probíhají přípravy na první přímou volbu prezidenta České republiky, která je vyhlášena na pátek a sobotu 11. a 12. ledna 2013. Druhé kolo voleb se bude konat o dva týdny později, tedy 25. a 26. ledna 2013.

Stále hledáme a analyzujeme jednotlivé výzvy k čerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů pro zvelebení obce Hradištko a Kersko.

Jsem velmi potěšen, že se zastupitelé obce Hradištko vzdali na další dva roky svých odměn ve prospěch rozpočtu obce Hradištko.

Přeji vám všem krásné a klidné Vánoce a budu velmi rád, když si při svých zimních procházkách naší obcí všimnete naší práce. Pro příklad na hřbitově byly opraveny staré lavičky, nad vchodem do kapličky bylo kompletně zrekonstruováno obloukové okno. Pozornému chodci určitě neuniknou ani nově natřené dřevěné dveře do kapličky a rovněž vstupní dveře do základní školy.

Závěrem bych vám všem chtěl popřát vše nejlepší do nového roku 2013. Ing. Jiří Kubela, starosta

20 let školy

V tomto roce oslavila Základní škola v Hradištku 20 let od svého znovuzrození.

Na slavnostní akci se sešly téměř všechny minulé paní ředitelky i učitelky, které byly současným vedením školy na tuto významnou společenskou událost pozvány a kterým to jejich věk či zdravotní stav dovolil. Každá obdržela kytičku a poděkování a hlavně potlesk, vyjadřující díky velké části obyvatel této malé obce.

A opravdu je za co děkovat. Před dvaceti lety školička začínala s pouhými osmi žáky. Dnes má pět ročníků ve dvou třídách s 26 žáky. Je plně vybavená a učí se v ní s láskou, zodpovědností i ohromným nasazením, neboť mezi žáky jsou jak žáčci s poruchami učení, tak žáci s mimořádným nadáním. A všem je věnována velká individuální péče. Jak se při svém projevu zmínil bývalý pan starosta a iniciátor znovuzrození této málotřídni základní školy pan Josef Zelenka zastanou také paní učitelky s paní ředitelkou mnohočetnou roli od sportovních instruktorek vodních, zimních, cyklistických, míčových, turistických a atletických sportů, přes roli organizátorek kulturních a společenských akcí, kterých se účastní i rodiče a dospě-

láci místní, ale dnes i přespolní. A místní si velmi váží této školy, která zajišťuje vzdělání pro své nejmenší v klidném rodinném prostředí, kde kde se velmi dbá na všestranný rozvoj osobnosti jak po stránce duševní, tak i po stránce fyzické, s přihlédnutím k individuálním schopnostem či možnostem každého jedince. Důkazem toho je, že se školou úzce a dlouhodobě spolupracuje místní klub starších babiček, které pro děti připravují různé akce a děti naopak připravují drobná překvapení pro tyto své *babičky*.

Oslav znovuzrození školy se tak účastnila velká část obce, školáci současní i ti, kteří již tuto školu opustili a navštěvují již školy velké, či gymnázia, kde jsou plnohodnotnými spolužáky pro ty, kteří velkou školu navštěvovali již od počátku. Ale děti hradištské málotřídky dostaly cosi navíc, co dnes této škole vrací svou přítomností na jejích akcích. A vracejí se rády, aby podpořily své malé následovníky v jejich snahách. Pro všechny paní ředitelky i učitelky je to velmi významné ocenění jejich mnohdy čtyřicetihodinového nasazení.

Škole také přijely popřát se svým vystoupením malé mažoretky z Poděbrad,

Nová vyhláška

Od 1. ledna 2013 bude v platnosti nová vyhláška o místních poplatcích za svoz komunálního odpadu.

Na základě velmi vysokých nákladů naší obce za tyto služby došlo k úpravě ceny. Každý trvale žijící obyvatel (včetně dětí od jednoho roku) a majitel rekreační nemovitosti zaplatí roční poplatek 700 Kč.

Pro trvale žijící obyvatele ve věku 70 a více let zůstává částka 500 Kč. Poplatky uhradte hotově na obecním úřadě nebo převodem na účet obce.

pod vedením paní doktorky Romany Husákové, místní klub starších babiček, vedených paní Štěpánkou Zavadilovou složil a přednesl svou gratulační písničku a paní učitelky s paní ředitelkou se současnými školáky secvičily několik hudebních čísel, v nichž děti tančily, zpívaly a všechny zahrály na flétničku, dokonce i ti nejmenší, kteří školu navštěvují teprve necelý měsíc, již okusili sílu slávy vyjádřenou uznalým potleskem účastníků oslav. A to je důležitá motivace pro další výkony!

Jedinou vadou na kráse této oslavy vzdělání bylo, že se jí neúčastnil nikdo ze současného vedení obce! Zvláštní, ale velmi smutné! *(Vedení obce bylo právě v tomto termínu pozváno na návštěvu Evropského parlamentu v Bruselu a z účasti na oslavách se škole předem omluvilo. pozn. redakce)*

Děk patří i těm kantorům, kteří darovali místní škole svůj um a své srdce. Paní Aleně Papežové, manželům Houžvičkovým, paní Mgr. Martě Novákové a paní Mgr. Marcele Šteffkové, Mgr. Haně Maudrové, Ing. Monice Revajové a Janě Sedláčkové.

Manželé Barešovi s Anežkou
Nezkrácenou verzi naleznete na webu obce

Chtěli byste přispět na úpravu plochy před hřbitovem jinak, než nákupem kalendáře? Účet obce: 0504932389/0800, v. s. 2013. Děkuje vám.

Srdečně vás zveme 24. prosince 2012 ve 21.30 hodin na Štědrovečerní zpívání u kapličky. Vystoupí děti ze Základní školy v Hradištku.

Potřebujete se setkat s panem starostou? Máte možnost přijít za ním na Obecní úřad v Hradištku každou středu v době od 8.30 do 9.30 hodin.

Co je nového v knihovně

Dne 5. 10. jsem společně s paní místostarostkou Janou Kubovou byla pozvána do Středočeské vědecké knihovny v Kladně, kde jsem spolu se čtyřmi knihovnicemi převzala ocenění Středočeský Kramerius z rukou hejtmanky Středočeského kraje ing. Zuzany Moravčíkové. Cena je určena pro knihovnický neprofesionálních knihoven. V krásné historické studovně nás přivítala ředitelka vědecké knihovny paní PhDr. Jiřina Kádnerová. Slavnostní událost zahájil zpěvem pěvecký soubor Sluníčko složený ze žáků 9. třídy a bylo to velmi působivé. Mladé hlásky zpěváků se krásně poslouchaly v této historické části budovy a byly odměněny velkým potleskem. Potom krátce hovořila paní hejtmanka, radní z oblasti kultury pan Mvdr. Václav Beneš a místopředseda Komise pro kulturu a památkovou péči Pavel Wolf. Každá oceněná knihovna byla

představena krátkým, stručným medailonem. Bylo mi velkou ctí převzít toto ocenění. Po předání cen bylo malé pohoštění a poté jsme si mohli prohlédnout celou knihovnu od sklepa až po půdu. V listopadu jsem byla požádána panem PhDr. Radkem Liškou, abych představila naši knihovnu na celostátním setkání knihovníků letos konaném ve Zruči nad Sázavou. **Příprava** jsem obrázky, povídky a ukázky výrobků našich čtenářů. Všichni zúčastnění naslouchali velmi pozorně a následovalo

J. Šestáková se svými koleyněmi z Kutné Hory

velmi mnoho konkrétních otázek k akcím v naší knihovně. V knihovně proběhlo Kytičkování, kde jsme jednoduchou metodou skládali kytičky z ubrousků. V prvním adventním týdnu jsem s babičkami z Klubu vyráběla andělíčky a s dětmi jsme vytvářeli zvláštní skládané miniknižky. Po dohodě s paní místostarostkou jsme na chodbě OÚ umístili policičku s knižními přebytky, odkud si zájemci mohou knihy odnést domů. Na prosinec ještě plánuji povídky o vánočních tradicích s dětmi. Začátkem ledna budou oceněni nejpilnější čtenáři za rok 2012 a obdrží pěknou odměnu. Ráda bych uspořádala turnaj ve hře Člověče, nezlob se a v měsíci březnu kromě jiného oblíbenou soutěž v pojídání krupicové kaše. Aktuální informace o akcích se dozvíte v knihovně nebo na www.knihovna-hradistko@seznam.cz nebo na facebooku pod názvem knihovna Hradištko. J. Šestáková

Víte, že... aneb událo se v kerském lese

Víte, že divočáků je v Kersku okolo nás tolik, že je můžete spatřit i při pouhé procházce lesem, rádi přebíhají i silnici a že jedním lidem se podhrabali pod plotem a *obdělávali* jejich zahradu zrovna v době, kdy doma slavili a když vyšli v noci ven, tak chrochtání bylo všude okolo?

Víte, že u motorestu v Kersku někdo vy-sadil z auta zakrslého bílého králíčka, který s emajitelům už omrzl, a ten, zvyklý na svou klec nikam neutekl, jen se trásl zimou a strachem na jednom místě a na zavolání pro něj dorazilo policejní auto, které ho potom se vši parádou odvezlo k jednomu chovateli ve Velence, který se ho ujal?

Víte, že uprostřed Kerska v bývalé hájovně zvané V Chobotě bydlí tolik dobrmanů, že je ani nespočítáte a že lidi mají strach okolo chodit, běhat a jezdit na kole, protože jeden takový šikovný pejsek už jednoho cyklistu kousl do nohy? A že lesní zvířátka, která doposud v lese okolo hájovny žila, tak tam už nejsou, protože neustálé štěkání a vytí psů je zahnal z domova?

Víte, že jednomu chovateli utekli za tmy tři koně a ti pak se vydali po silnici do Kerska ale naštěstí řidič, který jel svým vozidlem domů z práce a koně jej se vši parádou doprovázeli, nelenil a telefonem přivolal pomoc a nešťastný chovatel tak své koně našel?

Víte, že z nedalekého městečka uteklo do Kerska několik pořádných býků, pátralo se po nich dlouho, až pak z ničeho nic přeběhli řidiči ze sousední vesnice přes auto zrovna, když projížděl kerským lesem široko daleko sám? A že ten pán naštěstí dopadl dobře, auto už ne, a jak skončili býci, že už vlastně ani nevíme?

Víte, že skupina mladých lidí se jala zachránit několik žabiček uvězněných v bazénu na zahradě jednoho domu v Kersku a chtěla je odnést k rybníku, ale při přeskačování Velenského potoka jeden mladý zachránce myslel, že kláda přes vodu pevně leží, ale ona plavala, a když ten mladík na kládu skočil, tak se s ním zvrtila, on se od potoka posadil, a tak žabičky byly ty tam a že to tedy pro ně vlastně dobře dopadlo?

Víte, že když jedna rodina vyrazila z Kerska na Prahu, tak za Velenkou stál na silnici statný muflon s nádherně zatočenýma rohama a že za šíleného křiku spoujezd-kyně řidička duchapřítomně zastavila, aby muflon mohl odkráčet do lesa tam, kam patří? BK, inspirováno texty pana Hrabala

Trocha historie nikoho nezabije

Z Pamětní knihy Obecné školy v Hradištku vybíráme: Velká zima

Zima v roce 1929 byla velice tuhá. Není pamětníka tak velkých mrazů, jaké v tomto roce v zimě byly. O Novém roce napadlo sněhu až po kolena a uhořely kruté mrazy, které trvaly plně dva měsíce až do konce února. Ani jediný den v těchto dvou měsících zima nepolevila. Největší mrazy nastaly ve dnech 10., 11. a 12. února, kde dostoupily výšky až 37 stupňů Celsia. Labe zamrzlo a led byl 45 - 50 cm silný, takže se mohlo přes Labe bezpečně přes led po celé dva měsíce přecházeti. Po saních se jezdilo plně dva měsíce. Mnoho zvířete a ptactva zahynulo. V Kersku skoro všichni zajáci zašli hladem a zimou. Také lidé mnoho krutou zimou trpěli. Vypálili všechny zásoby dříví a uhlí a v některých staveních nastal citelný nedostatek paliva. Uhlí nebylo, protože se pro velké závěje a poškození železničního materiálu zimou nemohlo dovážeti.

V jiných letech pracovali lidé u nás celou zimu v lese Kersku. Pro krutou zimu letošní nemohlo se vůbec nic dělat a chudší lidé, nemající výdělek, trpěli nejen zimou, ale i nedostatkem. Ve škole byly dostatečné zásoby uhlí a dříví, takže se mohlo dosti topit a vyučování zimou neutrpělo.

Úřední hodiny Obecního úřadu v Hradištku: od 24. prosince 2012 do 1. ledna 2013 bude zavřeno. První úřední den v novém roce je středa 2. ledna 2013.

Děkujeme panu Pavlu Haroušovi z Kerska za ozvučení zasedací místnosti bez nároku na honorář při setkání s Pavlínou Filipovskou.

Už máte minikalendářiček pro rok 2013 s hradištskou kapličkou a kerským sv. Josefem? Přijďte si pro ně na obecní úřad.

Ježíšek nám nakukuje do oken

Na středu 12. prosince 2012 připravil obecní úřad pro své občany podvečerní setkání se zpěvačkou, herečkou a moderátorkou Pavlínou Filipovskou, aby ve vánočně vyzdobené zasedací místnosti zavzpomínala na své dětství, začátky v televizi, v Semaforu a na Vánoce. Před programem jsme tuto milou a stále vitální dámu požádali o rozhovor:

Paní Filipovská, moc si vážím toho, že jste si v jistě nabitém předvánočním čase našla chvíli a přijela potěšit vaše příznivce do Hradištko. Trefila jste k nám?

• Byl to sem kousek. Když jsem do Hradištko přijela, upoutala mě cedule jezdecká škola, a tak jsme jeli tím směrem, až jsme obecní úřad přejeli. Já jsem totiž „koňák“. Začala jsem jezdit na koni už jako dítě v pražském Sokole, kde byl jezdecký oddíl. To koukáte, vidíte? A to je Sokolu 150 let, mně tedy ještě ne, ale doháním to. Nevypadám na to, ale jezdila jsem závodně, drezúru. Byli tam samí slušní lidé, kteří bezvadně jezdili a uměli to naučit. Měla jsem senzačního trenéra, který mě naučil základní jezdeckou etiku. Dnes jsem smutná z toho, když potkám jezdce na koních v džínách a kečkách. My jsme museli být jako ze škatulky. Bylo nám řečeno, že kůň je tak nádherná a ušlechtilá bytost, že si nezaslouží, aby na něm někdo seděl ve špinavých botách.

Jezdecký areál (Equus Kinsky, pozn. red.) je moc pěkný, má vysokou úroveň. Tam by se vám moc líbilo, měla byste se přijet někdy podívat.

• Kdo to dělá poctivě, je to fuška. Ono to vypadá, že se člověk jen vozí, ale je to tvrdá práce. Já kolem koní umím všechno, včetně kydání hnoje. Naše jízďárna byla na Hradčanské, kousek před Pohořelcem. Dnes je už opuštěná, jsou tam nějaké sklady a přitom tam je nádherná budova z konce 19. století. Tak tam jsem si poprvé sedla na koňský hřbet, úplně jsem tomu propadla. To mi bylo osm let. Bratr Náčelník mě přijal, mamince políbil ruku...

Vašeho slavného tatínka (herec František Filipovský, 1907-1993, pozn. red.) každý jistě zná. Vaše vzpomínky na něho musí být nádherné. Jaké byly Vánoce vašeho dětství? Byly klasické, tradiční nebo to u vás bylo jinak.

• Tradiční je slabé slovo. Já jsem měla nádhernou a vzornou rodinu. Narodila jsem se ve válce, muselo to být hodně těžké, ale maminka s tatínkem okolo nás udělali hradbičku, a tak ty ošklivosti ke mně jako k dítěti vůbec nedolehly. Všechno bylo málo, něco nebylo vůbec. Já jsem to ale nevnímala, pro mě to bylo nádherné. Vánoce, to je ta vůně domova, maminčina kuchyně a tátův volný čas. U našeho řemesla to tak chodí, že celý rok je fofr, ale Velikonoce a Vánoce, to jsou svátky, kdy jsou herci doma.

Bydlíte stále v domě svých rodičů?

• Já bydlím už asi na dvacátém šestém místě. Moje poslední stanoviště bych nerada opouštěla. To je dům, který koupil táta, bydlíme tam asi třicet pět let. Já jsem doma tam, kde byli rodiče. Putovala jsem ze Žižkova na Vinohrady, zpátky na hranici Žižkova a takto jsme se během mého života stěhovali mnohokrát. Teď už jsme ale zaparkovali na kraji Prahy a pozor, ať vás to nevyleká, máme to k vám blízko.

Když vzpomínáte ráda na Vánoce s rodiči, jestlipak jste kouzlo Vánoc přenesla i do současnosti na své děti, vnuky. Jak probíhají svátky u vás v současnosti?

• Když jsem byla malá, chodil k nám svatý Mikuláš a byl opravdu svatý, uvěřitelný. Žádné vousy z vaty, nic takového. Byl pravý. Kolem oken nám lítal Ježíšek. A i když jsem začala brát rozum a něco vyslechla i ve škole, tu iluzi toho, že Ježíšek nakukuje do oken jsem si nenechala vzít. Manžel mi zde snad dosvědčí, že tím načichly i mé dvě dcery. Vnoučata jsou už porevoluční a chvílemi na mě koukají až s politováním, ale také tím načichávají.

Paní Filipovská, s vaší krásnou profesí musíte mít ale šťastný život. Kam přijí-

nete, tam vás mají rádi, lidi se na vás těší, rozdáváte radost.

• Je krásné potkat idealistu. No, bylo by to krásné a to naše poslání v podstatě takové je, nemohu si vlastně stěžovat. Jsem šťastná, že se setkávám s lidmi, kteří mě třeba opravdu rádi vidí. Je to lék na duši a já to ani jako řemeslo nemohu brát. Je to úkol, co jsme si na sebe ušili a mým úkolem je lidi nezarmoutit. Odměnou pro mě je, když se mi to podaří splnit.

Po naší vlasti jezdíte s programem s panem Karlem Štědrým...

• Děláme psí kusy. Nemáme žádné představení, které by bylo pevně dané. Pokaždé se sejdou různí lidé a letitou zkušeností už rozpoznáme, co tak asi chtějí slyšet, aby je to nenudilo. Měl jste pravdu, cestuji, a kdyby to ideálně vypadalo, tak bych rozdávala samou radost a všude by mě rádi viděli. Děkuji vám.

Paní Filipovská, já vám děkuji za milé popovídání a přeji vám i celé vaší rodině krásné Vánoce a úspěšný nový rok 2013 a někdy u nás v Kersku nebo v Hradištku na koních na shledanou.

B. Kuba

Slavnosti sněženek, díl III. Chata pana Limana

V roce 2013 uplyne již 30 let od premiéry známého českého filmu Jiřího Menzela natočeného na motivy povídek Bohumila Hrabala *Slavnosti sněženek*. Tento film, jak jistě víte, se natáčel převážně v Kersku a jeho okolí. Přinášíme vám seriál, který popíše hlavní místa děje, jak to bylo tehdy a jak je to dnes.

a s nimi div mne nepovalil i ten strašný zápach, který teď vysvětlil svůj zdroj. A kozly předběhla koza a pan Liman stál a křičel, Bobeši, Lukeši, Junto! Na pastvu! Alou! A koza s kozlem, když se drali do forda, tak rohama se spleťli ve dvířkách, ale koza byla rychlejší a svalila se k oknu a dávala se nedočkavě, až se auto rozjede...

vi jsme moc tepla domova nenabídlí. Čaj a kávičku však ano. Manželovi dokonce slíbil i utkání v tenisu, ale nikdy jsme se potom už s panem Procházkou nesešli. Rekvizity měli filmaři vlastní. Pouze pojízdný barový stůl byl Vaška Černého, zvaného Klenot. Naše byla stará proutěná židle a krásný dub. Slepice - herečky se po

foto: Jiří Kučera

Bohumil Hrabal: *Slavnosti sněženek*, ukázka ze stejnojmenné povídky:

Hledal jsem pana Limana a tak dlouho jsem hledal, až jsem se téměř v tom kerském polesí ztratil. Nakonec jsem stál před skoro zbouraným stavením, několika chlívků a rozbitou kůlnou, před kterou na židli seděl starý pán v montérkách, jeho bílé vlasy trčely jak rohy, takové vrkoče měl ten stařec, jako dlouhé ocelové spony měl ty vlasy, jak do sebe zatočené a na sebe nastavené hoblovačky. Seděl a kolem něj zobaly slepice, a on jim sypal zrní. Povídám, Tady je ale krásně, vidíte? A on přikývnul a řekl, Baže, ale vy nejste odtud, vidíte? Řekl jsem, že jsem teprve koupil chatu, vlastně domeček na čtyřicetadvacáté aleji... a staroch mě přerušil a zvučným hlasem řekl, že to tam zná, že se tam říká v Nouzově, že podle parcel tam teče zručitá strouha, která se jmenuje Velenka, a ta louka patřila Královi z Hradištky, louka zvaná V Olšinách. Řekl jsem, že mě těší, že když nic jiného, že je tady krásný vzduch... Starý pán kopancem odsunul rýgl u kůlny a vrata se vlastní vahou otevřela a v kůlně docela znečištěné slepičinci, tam stálo přepychové auto barvy slonové kosti, poslední typ Ford automatic s vysouvacími dvířky, celé auto bylo poseto slepičinci, na střeše forda dřímala kuřata... a stařec se smál a díval se na mne...

...Já vím, řekl jsem, vy jste pan Liman. Uklonil se a pravil, Já jsem... a aby mne dorazil, otevřel druhé dveře kůlny s oknem do zahrádky, a vyřítili se z té kůlny dva kozlové, div mne neporazili,

A zatroubil a ford, šest metrů dlouhý, ve slonové bílé barvě, vyjížděl březovou alejí a bořil se do vůně kvetoucích oliv, oliv kvetoucích někde za Novými lukami, do kterých vjížděl teď pan Liman se svými zvířátky na pastvu.

Chatu pana Limana byste dnes podle filmu poznali jen stěží. Oproti filmu je pěkná, opečovávaná, obydlená. Aktuální fotografie uveřejňujeme s laskavým svolením majitelů a zároveň přinášíme jejich autentické vzpomínky na natáčení filmu: V říjnu 82 se odehrávalo natáčení „Slavností sněženek“ u nás na chatě.

Podle zápisu v knize hostů skončilo 2. 11. 1982. Pan Menzel napsal, že za ten horror nemůže, pan Procházka (představitel pana Limana, pozn.red.) děkuje za přijetí a pan producent Bouček napsal, že myslí pořád na peníze. Pro povídku o panu Limanovi s kozami vybral původně pan Hrabal domek našeho souseda Karla Novotného. Jenomže ten mezitím začal stavět verandu. Proto se přešlo vedle k nám. U nás jsme se veselili s kerskou partou za oprýskanými okny v úplném klidu. Pana Limana jsme neznali, ale jeho chování nám bylo velmi blízké, na rozdíl prý od jeho příbuzných. Uklízení nikdy nebylo mé hobby, ale sezení na loučce ano. Filmaři postavili před chatou dřevěný chlívek, takže v jídelně byla skoro tma. Navozili plno haraburdí, nastříkali na dům umělé pavučiny a efekt byl hotový. U kůlny postavili přístřešek pro slepice. V říjnu byla pěkná zima. V jídelně jsme měli kamna kachliky, hrály vždy až druhý den, takže panu Procházkovi

natáčení rychle poztráceli. Ke Klenotovi se váže plno příhod. Jednou se turisté divili, nevěřili totiž, že je možné padnout do příkopu u betonky. Vašek jel právě domů z oběda v Hájence a názorně jim to předvedl. V příkopu se pak objevila cedulka: Příkopy prověřil Mr.Clenotte.

Pan Menzel si při natáčení hlavně přál, abychom se mu tam nepletli. Já jsem se jenom divila, proč Pepina v Postřižinách nehrál Hrzán, ale jinak jsem „dala pokoj.“ Při zhlédnutí premiéry filmu v kině v Semicích jsme uviděli jakési mechoviště. To byla střecha našeho domu viděná z jeřábu. Z výtěžku z filmování a z prodeje trabanta jsme proto s pomocí kerské party položili novou plechovou střechu. Na film se dívám vždy s dojetím. Je tam obsaženo plno proroctví, naštěstí Leli je stále mezi námi. A ten můj slogan: „VKerskujetakrásně“, opakuji každý den.

Miša a Jarda Ulmanovi

Představitel pana Limana, herec Bořík Procházka se narodil 29. 11. 1930 do rodiny operního pěvce. Po studiu na Divadelní fakultě AMU prošel angažmá v divadlech v Mladé Boleslavi, v Liberci, v Olomouci. V roce 1966 přešel do Divadla za branou, účinkoval také v divadle Na zábradlí. Hostoval i na scéně Národního divadla. Bořík Procházku jste mohli vidět i ve filmech: Božská Emma, Lucie, postrach ulice, Jára Cimrman, ležící, spící, Lásky z pasáže, Bylo nás pět, Lidice... V Kersku byl 18. 5. 2002 hostem IV. Hrabalova Kerska.

zdroj: wikipedia

Povídání při svíčkách

Spisovatelka Zuzana Maléřová je autorkou třinácti knih, spolupracuje s Českou televizí na pořadu Neobyčejné životy a s Českým rozhlasem na pořadu Dobré ráno Česko. Požádali jsme ji o krátký, předvánoční rozhovor:

Paní Maléřová, velmi si vážíme toho, že vždy v době předvánoční jezdíte do Kerska potěšit nejen své čtenáře vyprávěním o svých knihách, ale i o zajímavých lidech, většinou z uměleckého, ale například i ze sportovního prostředí, se kterými jste se v životě potkala. Napsala jste již mnoho knih a z vašeho „Povídání při svíčkách“ (předvánoční akce ateliéru Kuba) je patrné, že psaním knih žijete. Které knihy jsou právě teď v prodeji a co nového připravujete?

• K mé radosti se ke čtenářům ve velmi krátké době dostávají nová vydání mých dvou posledních knih – *Šťastná hodina* s fotografiemi Evy Fukové a *Proč kluci milují fotbal* s fotografiemi Vlada Bohdana. Obě knihy v nádherné grafické podobě vyslal do světa Filip Skalák, vydalo je nakladatelství Čas a posledně jmenovaná je právě navržená do soutěže O nejkrásnější knihu roku. Myslím, že obě naplňují to, co si představuju pod slovem dárek. Moc jsem si přála, aby podobný pocit měli čtenáři nejen při pohledu na tyto knihy, ale především po jejich přečtení. *Šťastná hodina* je souborem padesáti příběhů našich současníků, lidí různých profesí i generací. Spojuje je míra citu, intimity, spolu-prožívání. Každý osud je samostatný příběh, ale dohromady tvoří výpověď o nás všech, dnes a tady. Ke knize *Proč kluci milují fotbal* mě inspirovali skuteční kluci,

kteří jsem poznala díky svému synovi. A fotbalovou hru, která se stala jejich vášní, jsem použila pouze jako prostředek k pojmenování hodnot, vztahů, usilování. Je to myslím kniha zajímavá a poetická a každá její kapitola odpovídá na otázku „proč“. Proč bolí loučení, Proč občas nevíme, kam patříme, Proč člověk někdy zůstává sám a další. Kniha volně navazuje na velmi úspěšný titul *Jak potkat děti* a také o ní platí, že je to kniha o dětech - pro dospělé. I když i děti jí svým citem rozumí. V současnosti pracuji na novém rukopisu, snad by mohl spatřit svět příští rok, a když se to podaří, jistě vám novinku opět dovezeme do Kerska. (mimochodem obě předešlé knihy je také možné v Kersku zakoupit). Zatím pouze prozradím, že se pracovně jmenuje *Příběhy z tribuny*, že jejím fotografem bude opět Vlado Bohdan a že bude plná velkých emocí.

Nedílnou součástí vašich knih je kvalitní grafické zpracování a hlavně fotografie, které pořizuje váš muž Vlado Bohdan. Jaké fotografie v knize budou, vybírá on sám nebo máte poslední slovo vy?

• Když pracujeme na knize spolu s mým mužem, je to vždy velká radost, ale i starost. Máme na sebe oba vysoké nároky. O výtvarné podobě samozřejmě rozhoduje Vlado, ale naslouchá mým názorům, stejně jako on je můj první čtenář a já netr-

pělivě čekám na jeho pocity. Ale většinou to probíhá tak, že on fotografuje, já píšu, pak to položíme vedle sebe na stůl a ono to „mluví“ stejnou řečí.

Víme o vás, že plníte velké sály divadel, že o vaše vyprávění bývá značný zájem. Vaši příznivci se na vás vždy těší i v Kersku. Přesto, stojí vám vůbec za to věnovat svůj čas i v takto malém, komorním prostředí?

• Takovou otázku mi snad ani nemůžete položit. Každoroční adventní pozvání „ke svíčkám“ je pro nás opakovanou radostí, těšíme se celá rodina. Tak my vlastně „zahajujeme“ Vánoce. A já i letos vím, že mne pod stromečkem čeká něco z Lesního ateliéru, protože i letos mi synek z našetřených peněz vybral dárek pro maminku právě tam. Má ho schovaný pod postelí, nemůže se dočkat, až mi ho Ježíšek nadělí a dcera mi říkala, že budu koukat. Tak si přeju, aby stejnou radost měli i ti, kteří si v Kersku zakoupili pro své bližní mé knihy, a přeju vám všem požehnané Vánoce.

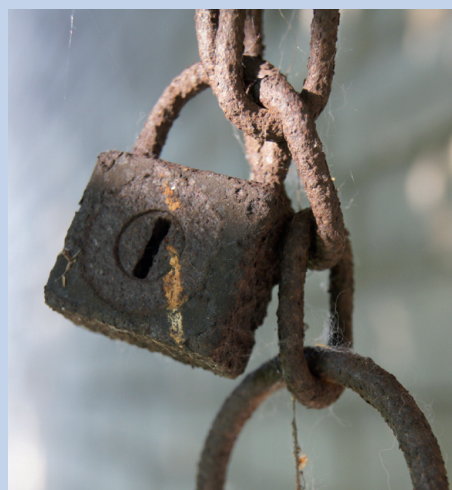
Děkujeme za rozhovor. Přejeme vám i celé rodině krásné Vánoce a už teď se těšíme na vaši další knihu. redakce Novinek

Poznáte co je na fotografii?

V minulých Novinkách jsme uveřejnili soutěžní fotografii. Čtenáři měli poznat, co na ní bylo.

Vyšitý letopočet 1894 se nachází na stuzce u školního praporu a pochází z doby, kdy byla otevřena nová (současná) budova školy. Stuhu věnovala kněžna Hohenlohe z Schillingsfürstu. Na soutěžní otázku správně odpovědělo 7 čtenářů. Z nich jsme vylosovali tři výherce dárkového balíčku, který je k vyzvednutí na OÚ. Jsou to: manželé Červenkoví ze Sadské, Eliška Výborná ze Semic a manželé Kutifelovi z Kerska. Blahopřejeme. **Dnes jsme pro vás připravili novou soutěž.** Poznejte, kde se v obci nachází vyfotografovaný předmět. Abychom vám tento těžší úkol usnadnili, zužujeme oblast pátrání na střed Hradištko. Své odpovědi zasílejte e-mailem na adresu novinky@hradistko-

kersko.cz nebo napište na lísteček s vaší adresou a vložte do schránky Obecního úřadu v Hradištku do konce ledna 2013. Tři výherci budou opět odměněni.

Napsali jste nám

Jmenuji se Jiří Šťastný a narodil jsem se v Hradištku roku 1935 a bydlel na čísle popisném 120.

V této obci jsem navštěvoval obecnou školu do svých 15 let. Potom jsem nastoupil do hornického učiliště na severu Čech, tam jsem žil a pracoval do roku 1965. V tomto roce jsem se odstěhoval i s rodinou za práci na severní Moravu do Karviné, kde žiji dodnes.

Velice si vážím toho, že můj syn kontaktoval váš obecní úřad ohledně vašich novin a tímto se mohu po tolika letech dozvědět co je nového v Hradištku kde jsem prožil své dětství.

Vaše noviny se mi moc líbí a těší mne, že se dostaly až k nám na severní Moravu. Kdyby to bylo možné rád bych si přečetl v novinách i jiné články o vzpomínkách starousedlíků.

Váš čtenář Jiří Šťastný

Šťastné a veselé

Předvánoční doba nás láká ke vzpomínání. Členky staršího klubu důchodců vzpomínají jak slavily celých 31 let v klubu Vánoce. Je to vzpomínání moc hezké.

Hned první rok jsme si zašly do lesa na chvojí a jím jsme ozdobily a provoněly celou místnost. Na stromeček jsme z domova přinesly ozdoby, nablýskaly panenská jablíčka, pozlatily ořechy a lepily papírové řetězy. Napekly jsme cukroví, uvařily punč a vše bylo pěkně vánoční. Další rok jsme již připravovaly dárečky, dělaly svíčky z jablíček, sháněly vánoční poezii. Karel Jaromír Erben by z nás měl radost, protože až do dnešních dnů začínáme Vánoce: „Hoj ty Štědrý večere, ty tajemný svátku.“ Měly jsme radost i z pozvání z Ústavu sociální péče v Kersku, abychom tam přijely na vánoční setkání. A tak jsme se seznámily s dětmi z ústavu, sprátelily jsme se a toto přátelství trvá dodnes. Jezdily jsme tam každý rok, prvním dárkem od nás byl prádelní koš plný upletených teplých ponožek pro ty děti, které jen ležely. Další rok bačkůrky. Vždy to byly takové dárky, které jsme samy vyrobily. Obě strany měly ze setkání radost. Když se potom ústav přestěhoval do Milovic, už jsme tam tak často nejezdily. Naposledy to bylo

v loňském roce a byla jsem až dojatá, když i Andulka nás vítala tím svým: „bábičky moje, bábičky!“ Hladila nás, Vlastička se zase chlubil, co nového si pořídila. Kluci přinesli fotografie a ukazovali, kde byli na dovolené. Musely jsme se jít podívat na jejich bydlení. Povídání bylo hodně, při loučení ukáply i slzičky. Ty děti jsou fantastické. To v klubu jsme na svátky každým rokem připravovaly jiný program. Například k nám přijel zahrát a zazpívat koledy soubor Šáteček nebo přišla zahrát a zazpívat paní farářka z Kostelní Lhoty. My jsme zpívaly s ní, ona potom povídala o Vánocích. Jindy zase nejlepší zpěvačky ze Základní školy v Hradištku nádherně zazpívaly koledy, vnučky pana Veselého přijely s vánočním programem, často byla poezie. Slavily jsme krásné Vánoce v knihovně i ve škole. S naší paní knihovnicí Janou Šestákovou hodně spolupracujeme, pomáhá nám připravovat dárečky a je naší patronkou. Když v Hradištku začala před dvaceti lety učit paní učitelka Papežová, tak na Vánoce přišla do klubu s osmi žáčky. Tak tyto klubo-školní Vánoce trvají dodnes. Děti přijdou s paní učitelkou do klubu nebo my k nim do školy, někdy na Mikuláše, letos dokonce už na

Barboru. K nám do klubu dorazí někdy Andělská, Mikulášská nebo Čertovská škola, my máme pro ně prostřeň, připravené dárečky, dokonce i my jsme obdarovány. Dětem na oplátku vyprávíme, jaké byly Vánoce, když my jsme byly malé. To je zajímavé nejvíce. Zpíváme koledy a víté, jak je to pěkné, když každý Anděl povstane, představí se a řekne, koho ochraňuje, komu pomáhá. Je to pěkně sváteční. My se na tato setkání vždy těšíme, hodně předem vše připravujeme. Také posíláme vánoční pozdravy všem našim přátelům. Již od začátku našich vánočních setkání povstáním a minutou ticha uctíme památku těch, kteří v tom roce navždy odešli.

Všichni říkají, že Vánoce jsou nejkrásnější svátky v roce, musíme si je ale takové udělat. Svátečně se ustrojíme, máme připraveno pohoštění při rozsvícených svíčkách. V teple se moc hezky povídá, zpívají koledy a je dobrá pohoda. Při loučení si přejeme navzájem i našim rodinám hezké svátky a těšíme se, že se sejdem na Štědrý den večer u kapličky při Štědrovečerním zpívání.

Tak tedy šťastné a veselé!

Členky staršího Klubu důchodců v Hradištku

Škola informuje

V letošním školním roce naše škola oslavila dvacáté výročí od znovuotevření. Každé uplynulé období je momentem, kdy se člověk zamýšlí nad tím, co všechno prožil a co by rád ještě všechno vykonal.

Také naše škola se může pochlubit bohatou historií. A čím více se zabýváme historií, tím více roste v nás pocit zodpovědnosti k stejně úspěšné budoucnosti. Vždyť právě historie je studnicí vědomostí, zkušeností a moudrosti našich předků, kteří vždy považovali školu za jeden ze základů obce. Škola je právě tím místem, kde se naučí děti číst, psát a počítat, získají vztah k místu, kde žijí, naučí se přijímat tradice a pokračovat v nich, aby je zachovaly pro další generace. Proto i v příštích letech bude naší snahou, aby si škola zachovala svoji úroveň, svoje dobré jméno a byla vždy místem, na které bude obec hrdá a kam se žáci vždy rádi vrací. Jsme si vědomi, že k zachování tohoto renomé je třeba zapálených a plně aprobeovaných pedagogů, spousty kvalitní práce a v neposlední řadě také příznivých ekonomických a demografických podmínek. Chtěla bych proto touto cestou poděkovat všem sponzorům a příznivcům naší školy za jejich podporu a důvěru, které si opravdu velice vážíme a kterou se snažíme naší prací nezklamat. Jménem všech pedagogů

a zaměstnanců školy přeji dětem, rodičům, přátelům a sponzorům školy, všem občanům obce příjemné a klidné prožití vánočních svátků a hodně štěstí a zdraví v novém roce 2013.

Mgr. M. Šteffková, ředitelka školy

**Zápis do prvního ročníku
Základní školy v Hradištku
proběhne 16. ledna 2013 od
14.00 do 17.00 hodin.**

Mrazík

V pátek 14. 12. 2012 večer se zaplnil čerstvě vymalovaný sál Hostince U Kocánků diváky, kteří se přišli pobavit divadelním představením Mrazík. Pohádku nacvičily paní učitelky s dětmi z naší školy. Nesmělá Nastěnka, frajerský Ivánek, pyšná Marfuška, kouzelný Mrazík, rázná Ježibaba, tlupa loupežníků, milé květinčky, žebračka, dědeček Hříbeček i vypravěčky, všichni v pěkných kostýmech, podali skvělé výkony, které obecenstvo odměňovalo bouřlivým potleskem. Domů se všichni rozcházeli příjemně naladěni. JK

Tříkrálový turnaj

Tříkrálový turnaj: O pohár starosty Hradištko

Připravuje se druhý ročník soutěže ve stolním tenise ve čtyřhrách. Turnaj proběhne v sobotu 5. ledna 2013 od 13 hodin v sále Hostince U Kocánků. Sportovní dvojice, včetně smíšených, se mohou přihlásit přímo U Kocánků nebo na tel. číslo 325 598 023 do konce roku 2012. Startovné bude činit 100 Kč na osobu, soutěžit se bude o pěkné ceny. Diváci jsou rovněž vítáni.

Starosta obce

Vánoční marokánky

Recept Novinkám poskytla paní Marcela Sasková z Kerska.

*1x slazené kondenzované mléko
5 dkg hladké mouky
5 dkg másla
15 dkg vlašských ořechů
10 dkg kandovaného ovoce
5 dkg rozinek
čokoládová poleva*

Mléko, mouku a máslo mícháme ve vodní lázni do zhoustnutí, poté přidáme nahrubo nasekané ořechy, kandované ovoce a rozinky. Na plechu vyloženém pečícím papírem tvoříme lžičkou malé bochánky, které při teplotě asi 180 °C pečeme dozlatova asi 8 - 9 minut. Po vychladnutí potřeme čokoládovou polevou.

Mléko z farmy

Každou středu si můžete koupit čerstvé mléčné výrobky z Němcovy farmy Radonice. Nabízí selské mléko, tvaroh, jogurty, kefír, sýry,... (www.mlekozfarmy.cz)

Zastávky: Hradištko u transformátoru v 18.10 hodin, Kersko u pramene 18.20 hodin.

Ples sdružení obcí Kersko

Členové tohoto sdružení město Sadská a obce Třebestovice a Hradištko vás srdečně zvou do Obecního domu v Nymburce.

Dne 16. března 2013 od 20.00 hodin. Ve velkém sále bude hrát taneční orchestr POX Poděbrady. V malém sále zahraje a pobaví mladá hudební skupina Midnight Coffee Session. Můžete se těšit na půvabné předtančení, tombolu i jiná překvapení. Předprodej vstupenek bude zahájen v půlce měsíce ledna. Pro účastníky plesu bude přistaven autobus, který zdarma doveze zájemce z Hradištko, Kerska, Velenky, Třebestovic i Sadské do Nymburka a po půlnoci zpět domů.

Akce klubu důchodců

Klub mladších důchodců pořádá 29. prosince 2012 ve 14.00 hodin v Hostinci U Kocánků. **Silvestrovské posezení** s hudbou pana Bartáka. Vstupné 50 Kč. Srdečně vás zveme.

Tradiční ples plánujeme na 2. března 2013. Tentokrát bude zástěrkový, opět hraje pan Barták. Začátek ve 14.00 hodin v Hostinci U Kocánků, vstupné 50 Kč, bohatá tombola. Srdečně vás zveme.

Miluše Ziková

Blahopřání občanům

Hodně zdraví, štěstí a spokojenosti přejeme všem, kteří oslaví 70 a více let.

V prosinci oslaví své narozeniny Marie Hakrová, Miroslava Svatušková, František Vejr a Josef Drobny. **V lednu** slaví paní Antonie Svatoňová a Anežka Výborná. **V únoru** se významného životního jubilea dožívají Drahomíra Štěrbová, Růža Huljaková, Josef Němec, Josef Belinger a Karel Miškovský.

Kalendář 2013

Máte doma už kalendář?

Opět se nám podařilo vydat nový stolní, čtrnáctidenní kalendář naší obce Hradištko - Kersko.

Jeho tvůrci jej vydali bez nároku na honorář, sponzoři zaplatili jeho vytisknutí. To všechno proto, aby celý výtěžek z prodeje mohl být věnován úpravě areálu před hřbitovem v Hradištku. Pokud si kalendář zakoupíte, budete mít radost nejen z prak-

tického pomocníka vaší domácnosti, ale zároveň i hřejivý pocit, že jste přispěli na dobrou věc.

Nové fotografie z Hradištko a Kerska vám přiblíží místa známá i neznámá. Kalendář v ceně 100 Kč si můžete zakoupit v Hradištku na obecním úřadě a v Koloniálu nebo v ateliéru Kuba v Kersku.

Podpořte tak i vy dobrý úmysl k vylepšení důležitých míst naší obce.

